

den kom til at lyde: Til Bestridelse af Udgifterne vedrørende Kommissionens Forslag bevilges et Beløb af 33,000 Kr. § 3 kunde jeg ønske skulde udgaa. At Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kommer til at sidde i denne Kommission, er dog vistnok ret rimeligt, eftersom Kristiansborg Slotsruiner ligge paa et Punkt i Kjøbenhavn, der har overordentlig Betydning for Byen under dens nuværende og fremtidige Udvikling. Det forekommer mig ret mærkeligt, at der ikke i det foreliggende Forslag er foreslaaet, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skal have et Ord med at sige i denne Sag. Jeg har allerede nævnt, at Formanden for Kjøbenhavns Borgerrepræsentation efter min Mening ogsaa burde have Sæde i denne Kommission. Nu ved jeg meget vel, at Formanden for Kjøbenhavns Borgerrepræsentation i alt Fald for Øjeblikket vilde komme til at faa Sæde i Kommissionen, idet han er Viceformand i Folketinget, men denne Sag kunde jo ordnes paa den Maade, at et andet af Borgerrepræsentationens Medlemmer fik Sæde i Kommissionen. Jeg finder, som sagt, det er særdeles ønskeligt, at Kommissionen nedsættes, og at den faar fri Hænder til at sige, hvad den i Virkeligheden efter nøjere Overvejelse mener, at der helst bør gøres med Ruinen. Jeg tror ikke, det er rigtig at binde denne Kommission til noget saa bestemt, som Lovforslaget binder den. Jeg kan heller ikke se, at det, at man giver den fuldstændig fri Hænder, paa nogen Maade er et Angreb paa nogen som helst eller gaar nogen som helst Interesser nær. Jeg tror, det i alle Retninger er det rigtige og fra alle Sider set ønskeligt, at Kommissionen faar fri Hænder, og det vil jeg tillade mig at foreslaa. Naar vi faa Kommissionen nedsat paa en saadan Maade, som jeg har tilladt mig at foreslaa, tror jeg, at vi i denne Sag ere inde paa den rette Vej, og at vi da forhaabentlig gennem denne Kommission kunne komme til en Ordning af denne Sag. I en saadan Kommission kunne alle Stemninger komme til at gøre sig gældende, og man vil da senere faa at se, hvad Resultat den kommer til, og hvad Lovgivningsmagten vil gøre.

Konseilspræsidenten og Finansministeren (Hørring): Jeg skal straks over for det ærede Medlem, som sidst havde Ordet med Hensyn til Forslaget om, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skulde være repræsenteret i vedkommende Kommission, udtale, at det Spørgsmaal her foreligger, er jo

ikke et Spørgsmaal om, hvorvidt vi overhovedet skulde gaa til at genopføre Slottet eller ej, om man altsaa mulig skulde rydde Grunden og benytte den til andre Ting. Hvis det var Tilfældet, var det selvfølgelig rigtigt at tage Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse med; men dette er jo en Kommission, hvis Hverv er givet i Forvejen, idet det gaar ud paa at skaffe Tegninger til Veje, hvorefter Slottet skal opføres, hvor det har ligget. Jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse skal særlig repræsenteres — at den maaske kunde blive det ved Regeringens Udnævnelse af de tre af Kommissionens Medlemmer, det er en anden Ting.

Forslaget er blevet mødt med den Sympati, som kunde ventes i dette høje Ting; men ganske særlig finder jeg Grund til at fremhæve, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) har brugt det Udtryk om Slottets Genopførelse, som er fremkommet fra hans Side. Det gør godt at høre, at ogsaa den Side i Rigsdagen, hvortil det ærede Medlem hører, betragter det som en Selvfølge, at Ruinen ikke skal staa fremdeles, saaledes som den staar nu, men at Slottet skal genopføres. Imidlertid tog jo det ærede Medlem nogen Reservation med Hensyn til Tidspunktet for Genopførelsen. Han henviste til, hvad Folk ude i Landet muligvis kunde sige, nemlig at de have saa mange Krav, der skulle fyldestgøres, og ligesom de maa vente med at faa dem fyldestgjort, maatte man ogsaa vente med at faa Slottet genopført. Jeg ved ikke og tør ikke have nogen Mening om, om der tales saaledes ude i Landet, men jeg ved, at hvis det sker, er denne Tale ikke rigtig. Det er jo en given Ting, at Kravene i Befolkningen til Lovgivningsmagten ville altid være til Stede; der vil altid findes Krav, som ikke ere tilfredsstillende, vi kunne aldrig nogen Sinde komme til, at denne hellige Ild, der brænder i Folket, vil blive slukket. Utilfredshed vil der altid være, og skulde vi vente med Genopførelsen af Slottet, indtil der blev Ro og Fred, og vi kunde falde hinanden i Armene alle sammen og sige: Nu er al Lovgivning tilendebragt og alle Krav tilfredsstillende, saa kom vi sandelig til at vente længe, det haaber jeg, det ærede Medlem vil give mig Ret i, og jeg ved ogsaa, at hvis det ærede Medlem kunde komme til den Overbevisning, at den Tale, som han henviser til, ikke er rigtig, saa vil han ogsaa være med til at modarbejde den og gøre sit til, at den